

Függelék I

Hanson-kórusművek eredeti és magyarra fordított szövegei

Song of Democracy — A demokrácia dala

Szöveg:

Két versrészlet **Walt Whitmantól** a következő művekből:
„*An Old Man's Thoughts of School*” — „Egy idős ember gondolatai az iskoláról”
„*Thou Mother With Thy Equal Brood*” — „Te anya s hozzád méltó ivadékod”

(Holics László szabad fordítása)

*An old man's thoughts of school,
An old man gathering youthful memories and blooms that
youth itself cannot.*

*Now only do I know You,
O fair auroral skies — O morning dew upon the grass!*

*And these I see, these sparkling eyes,
These stores of mystic meaning, these young lives,
Building, equipping like a fleet of ships, immortal ships,
Soon to sail out over the measureless seas,
On the soul's voyage.*

*Only a lot of boys and girls?
Only the tiresome spelling, writing, ciphering classes?
Only a public school?
Ah more, infinitely more;*

*And you, America,
Cast you the real reckoning for your present?
The lights and shadows of your future, good or evil?
To girlhood, boyhood look, the teacher and the school.*

*“An Old Man's Thoughts of School”
Camden, New Jersey, 1874*

*Sail, Sail thy best, ship of Democracy,
Of value is thy freight, 'tis not the present only,
The Past is also stored in thee,
Thou holdest not the venture of thyself alone,
not of thy Western continent alone,
Earth's resume entire floats on thy keel, O ship, is
steadied by thy spars,
With thee Time voyages in trust, the antecedent nations
sink or swim with thee,
With all their ancient struggles, martyrs, heroes, epics,
wars, thou bear 'st the other continents,
Theirs, theirs as much as thine, the destination — port
triumphant,
Steer then with good strong hand and wary eye,
O helmsman, thou carriest great companions,
Venerable priestly Asia sails this day with thee,
And royal feudal Europe sails with thee.*

„Thou Mother with thy equal brood” (Fourth Part)

Egy idős ember gondolatai az iskoláról,
Egy idős ember, gyűjtve ifjúkori emlékvirágokat, melyeket a
fiatalság maga nem tud.

Csak most ismerlek végre,
Ó, szépséges, fényben játszó egek, ó, reggeli harmat a fűvön!

És ezeket látom én, e csillogó szemeket,
E hordozóit misztikus jelentésnek, e fiatal életeket,
Építeni, felszerelni, mint hajók flottáját, halhatatlan hajókét,
Melyek hamarosan mérhetetlen tengerekre szállnak,
A lélek utazására.

Csupán fiúk és lányok sokasága?
Csak fárasztó betűzés, írás, pusztá tanórák?
Egy köziskola csupán?
Ó, több, végtelenszer több;

És te, Amerika,
Megtessed-e az igazi számvetést a jelenedről?
S jövőd fényei, árnyékai — jóság vagy gonoszság?
...A fiatalásra tekint tanár, és iskola.

*„Egy idős ember gondolatai az iskoláról”
Camden, New Jersey, 1874*

Vitorlázz, vitorlázz jó szerencsével, Demokrácia hajója,
Szállítmányod érték, nem csak a jelent,
A Múltat is magadban hordozod,
Nem egyedül saját kalandod terhet viseled,
nem egyedül nyugati földrészedét,
Gerincéd tartásán a Föld visszafoglalása múlik, ó hajó,
melyet a te árbocaid szilárdítanak,
Az Idő veled bizalommal utazik, az előd nemzetek
elsüllyednek, vagy veled úsznak,
Mind ősi harcaikkal, mártírjaikkal, hőseikkel, eposzaikkal,
háborúikkal... a többi kontinentet is fedélzeteden hordozod,
Az övékét éppen úgy mint magadét, a cél pedig — a
győzelem kikötője,
Kormányozz hát jó erős kézzel és figyelmes szemmel,
Ó kormányos, hatalmas társaságot viszel,
Méltóságos papok Ázsiája teveled hajózik eme napon,
S a királyi feudális Európa szintűgy veled hajózik.

„Te anya s hozzád méltó ivadékod” (Negyedik rész)